

||:OBC

ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

TEMPORADA
DE CONCERTS

2010
2011

31

Programa de mà
3, 4, 5 i 7 de juny de 2011

LA TERCERA DE MAHLER

Pablo González director · **Christianne Stotijn** mezzosoprano
Cor Madrigal (cor de dones) · **Cor Vivaldi**

L'AUDITORI

||:OBC

ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

Pablo González Director Titular

Primers violins

Evgueni Grach*, concertino invitat
Cristian Chivu, concertino associat
Raúl García, assistent concertino
María José Aznar
Sarah Bels
José Valentín Centenero
Walter Ebenberger
Ana Isabel Galán
Natalia Mediavilla
Katia Novell
María Pilar Pérez
Anca Ratiu
Jordi Salicrú
Jozef Toporcer
Olga Aleshinski*
Oriol Algueró*
Tatiana Bilba*
Kerstin Gidde*
Marnix Steffen*

Segons violins

Alexandra Presaizen, solista
Jindrich Bardon, assistent
Emil Bolozan, assistent
María José Balaguer
Hug Bosch
Jana Brauningner
Patricia Bronisz
Assumpta Flaqué
Mireia Llorens
Melita Murgea
Antoni Peña
Josep Maria Plana
Joan Tomàs
Robert Tomàs
Pere Bardagí*
Annedilia Riestra*
Inés Sanchis*

Violes

Ashan Pillai, solista
Josephine Fitzpatrick, assistent
Rocío Gómez*, assistent
Franck Heudiard
Christine de Lacoste
Sophie Lasnet
Michel Millet
Joan Miró
Miquel Serrahima
Miquel Serrahima Cañadas
Jennifer Stahl
Andreas Süssmayr

Irene Argüello*
Ricardo Martínez del Fresno*
María Moros*

Violoncels

José Mor, solista
Nabí Cabestany, assistent
Vincent Ellegiers, assistent
Núria Calvo
Lourdes Duñó
Jaume Güell
Olga Manescu
Linda d'Oliveira
Joan Palet
Jean-Baptiste Texier
Irma Bau*
Marc Galobardes*
Erica Wise*
Laia Puig*

Contra baixos

Christoph Rahn, solista
Enric Rigau, assistent
Jonathan Camps
Apostol Kosev
Josep Mensa
Matthew Nelson
Albert Prat
Cristina Membrive*

Flautes

Frauke Oesmann, solista
Beatriz Cambrils
Christian Farroni, assistent
Ricardo Borrull, flauti

Oboès

Disa English, solista
José Juan Pardo
Dolors Chiralt, assistent
Molly Judson, corn anglès

Clarinets

Larry Passin, solista
Francesc Navarro
Josep Fuster, assistent i clarinet en mi b
Jaume Sanchís*
Alfons Reverté, clarinet baix

Fagots

Silvia Coricelli, solista
Noé Cantú
Thomas Greaves, assistent
Slawomir Krysmalski, contrafagot
Francisco Martínez*, contrafagot

Trompes

Juan Manuel Gómez, solista
Joan Aragó
Juan Conrado García, assistent solista
David Bonet
David Rosell, assistent
Emilio Climent*
David Cuenca*
Francisco León*
Antonio Rodríguez*

Trompetes

Mireia Farrés, solista
Francesc Morales
Saúl Rubio*
Angel Serrano, assistent
Hans Van Loenen*, assistent invitat
Adrián Moscardó

Trombons

Eusebio Sáez, solista
Vicent Pérez
Gaspar Montesinos, assistent
Raul García, trombó baix

Tuba

Pablo Manuel Fernández

Timbales

Gratiniano Murcia, solista

Percussió

Roxan Jurkevich, assistent
Joan Marc Pino, assistent
Juan Francisco Ruiz
Ignasi Vila
Miquel Àngel Martínez*
Manolo Martínez*

Arpa

Magdalena Barrera
Marta Jarne*

Encarregat d'Orquestra

Joan Miró

Responsable de

Documentació Musical

Begoña Pérez

Regidor

José Antonio García
Ignasi Valero

Personal d'escena

Joan Luis

* col·laboradors

JUNY 2011

DIVENDRES 3 | 21h · DISSABTE 4 | 19h · DIUMENGE 5 | 11h · DIMARTS 7 | 21h

Un final amb esperança

LA TERCERA DE MAHLER

PROGRAMA

31

Sala 1 Pau Casals

Pablo González director · **Christianne Stotijn** mezzosoprano · **Cor Madrigal** Cor de dones (dir. Mireia Barrera) · **Cor Vivaldi - Petits cantors de Catalunya** (dir. Òscar Boada)

Gustav Mahler

(Kalischt, actualment República Txeca 1860 - Viena 1911)

Simfonia núm. 3 en re menor (1893-1896) 92 min

- I. Kräftig. Entschieden
- II. Tempo di Menuetto. Grazioso
- III. Comodo. Scherzando. Ohne Hast
- IV. Misterioso. Sehr Langsam. Durchauss ppp
- V. Lustig im Tempo und keck im Ausdruck
- VI. Langsam. Ruhevoll. Empfunden

La durada és aproximada sense pausa

! Per gaudir millor del concert, apagueu els mòbils, desactiveu tota mena d'alarmes sonores i reguleu els aparells d'audició. Conteniu, en tant que us sigui possible, els estossecs. L'ús d'un mocador redueix notablement l'impacte acústic.

COMENTARIS AL PROGRAMA

Aquest concert forma part del cicle que l'OBC dedica a Gustav Mahler amb motiu del centenari de la seva mort, esdevenint el dia 18 de maig de 1911.

Gustav Mahler (1860 – 1911)

Mahler pertany a la generació de músics extremament fructífera que va sorgir entre els anys 1880 i 1890, marcada per l'obra i la manera de compondre de Wagner i que buscava la culminació de l'expressió utilitzant nous mètodes amb formes més àmplies i treballant elements menors. Mahler, juntament amb Strauss, va ser un dels principals representants d'aquesta generació entre els de parla alemanya. Tots dos van compaginar les tasques de director d'orquestra i compositor. Com a director d'orquestra format a Viena, Mahler va ser director de l'Òpera de Budapest i de la d'Hamburg, fins que el 1897, dos anys després de compondre la tercera simfonia, li va arribar la gran oportunitat de dirigir l'Òpera de Viena. La proposta, però, anava lligada a la condició que es convertís a la fe catòlica. Va acceptar el càrrec i el va mantenir fins al 1907, any en què va dimitir a causa de la mort de la filla de 5 anys que havia tingut amb la seva dona, la compositora Alma Schindler. Aleshores va acceptar la direcció del Metropolitan Opera House i de la Societat Filharmònica de Nova York, ciutat on va viure fins que el 1911 va tornar malalt a Viena.

Tot i ser un dels directors d'orquestra més reputats de l'època, la seva obra com a compositor no es va comprendre realment fins després de la seva mort. El fet és que la tasca de Mahler anunciava ja d'alguna manera les contradiccions que havien de definir l'evolució de la història de la música al llarg del segle XX. No en va es considera el precursor de la segona Escola de Viena, i podem dir que el seu llenguatge musical, extremament cromàtic, és el punt de partida de la reacció de Schönberg contra les formes harmòniques. També Alban Berg s'hi va inspirar.

Deixant de banda les qüestions estètiques que el posicionaven com a compositor modern, amb força detractors, Mahler va haver de superar un altre inconvenient per a la seva posició: com a compositor jueu, la seva música va ser rotundament prohibida. I no va ser fins al final de la Segona Guerra Mundial quan directors com el seu amic Bruno Walter van començar a situar les seves simfonies dins el repertori de les grans orquestres. Les deu simfonies que Mahler va compondre (la darrera, inacabada), així com els *lieds*, constitueixen la seva gran obra. Com va dir una vegada, la simfonia li ofería la possibilitat de disposar de tots els mitjans per confegir un món. Tot i ser dins el marc formal de la tradició clàssica vienesa que havia heretat, les seves simfonies contenen un ampli ventall d'elements heterogenis, com ara melodies populars, marxes i altres elements fàcilment recognoscibles.

Mahler va començar la **Simfonia núm. 3** el 1893 i la va acabar el 6 d'agost de 1896 a Steinbach-am-Attersee (Àustria). El compositor passava les vacances a la petita cabana al costat del llac Atter, on ja havia escrit la segona simfonia. El mateix Mahler s'havia definit com un compositor d'estiu, perquè era l'únic temps de què disposava per dedicar-se a concebre les monumentals obres. Aquest magnífic lloc va ser decisiu per inspirar allò que Mahler va definir com un gran himne a la natura. Així ho expressa d'una manera claríssima aquesta tercera simfonia, en la qual l'autor explora cada racó del món i cada ombra de l'emoció humana, des de l'exuberància més pura i el gaudi de la natura fins a la contemplació dels màxims misteris i la celebració dels plaers del cel. L'evolució a manera d'escala ascendent fins a formes de vida cada cop més elevades es reflecteix en l'estructura de l'obra, dividida en sis moviments, així com en l'elecció del material sonor, que li va permetre evocar no tan sols una natura idíl·lica, sinó també tocada per les marques de la civilització.

La tercera simfonia comença amb un primer moviment, "El despertar de Pan", que és el moviment instrumental més llarg escrit mai per Mahler. Vuit trompes a l'uníson inicien una crida que porta al despertar de Pan, en la mitologia grega déu dels pastors i els ramats, i també déu de la fertilitat i la sexualitat masculina. Immediatament després d'una sèrie d'elements musicals estàtics i del despertar del déu, comença una forma sonata de grans proporcions que ens introdueix en la fecundació de la matèria per l'esperit creador. Després sorgeix el so de la natura i una nova vida que es manifesta fins a desembocar en un seguit de marxes de les quals Mahler no dubta a abusar. Aquest contrast introductor entre elements estàtics i dinàmics s'ha interpretat de diferents maneres. Mentre que alguns hi han vist els dos vessants de l'ésser humà, el de la vida a la natura i el de la vida a la ciutat, altres com Richard Strauss hi van veure les desfilades dels treballadors el dia 1 de maig, en una època en què es consolidaven els moviments obrers.

El segon i el tercer moviments compleixen el paper de *Scherzo*. El mateix compositor va dir del segon moviment, "El que m'expliquen les flors", que era la pàgina més despreocupada que havia compost mai; per això hi va utilitzar la forma de minuet alegre i airós, amb la tímbrica dolça dels instruments de vent de fusta, que descansen sobre els violins i acompanyen el paisatge bucòlic. Una visió perfecta de la mare natura, no absent, però, de la mofa, que arriba a l'*Scherzo* pròpiament dit del tercer moviment. "El que m'expliquen els animals" és, doncs, un grau més d'aquesta escala ascendent, una versió instrumental d'un *lied* alemany titulat *Ablösung im Sommer (Relleu estival)* en el qual s'explica que el cucut cau de l'arbre i mor. Amb una certa ironia, l'ocell serà substituït per un altre. La mateixa llei de la natura ens ofereix una sensació agredolça. Els instruments de vent de metall són ara més protagonistes. El compositor utilitza aquí tots els timbres possibles i juga a confondre melodies amb ritmes per tal d'expressar el guirigall d'una imaginada assemblea d'ocells. El moviment acaba amb un final brillant de la percussió.

Els moviments quart i cinquè utilitzen les veus. El quart, “El que m’explica l’home”, és un *lied* per a contralt solista i orquestra extret d’un poema d’*Així parlà Zarathustra*, de Nietzsche : “Oh, home, estigues atent. Què diu la nit profunda? [...]”. Amb economia de mitjans, entre el diàleg llunyà de violoncels i contrabaixos, trompes sordina amb i sense, oboè i cordes solistes, s’alça la veu de la contralt.

El cinquè moviment, “El que m’expliquen els àngels”, per a cor de nens, cor femení, contralt solista i orquestra sense violins, i que incorpora quatre campanes, es basa en el poema *Armer Kínder Bettlerlied* (*Cant de mendicitat dels nens pobres*), de la recopilació de cants populars alemanys *Das Knaben Wunderhorn* (*Corn màgic de la joventut*). El text ens narra l’anunci del perdó a sant Pere i l’absolució de Jesús. L’alegria i la senzillesa d’aquest moviment, protagonitzat pels instruments de vent, va ser la llavor de la simfonia següent de Mahler, la número 4.

El sisè i últim moviment és un immens *Adagio* que no tanca, sinó que projecta, la simfonia cap a un final obert –com l’univers– a l’infinit. “Allò que m’explica l’amor” és l’esglaió més elevat i, per tant, on som més a prop de l’èxtasi de la *Novena Simfonia* de Beethoven i de les últimes simfonies de Bruckner. Una melodia solemne acompanyada per violins ens deixa en un cert estat d’ingravedesa. Suaument serem conduïts cap a un cabal sonor que culmina en la força de l’orquestra sencera, que ens projecta d’una manera apoteòsica cap endavant, cap al futur. Com si es tractés d’un bàlsam, l’ascens ens deixarà en plena calma, preparats per transcendir cap a un altre món. La primera audició íntegra de l’obra va tenir lloc el dia 9 de juny de 1897 a la ciutat alemanya de Krefeld.

Eva Vila

SUGGERIMENTS DISCOGRÀFICS

PROGRAMA

31

Javier Pérez Senz, periodista i crític musical

Gustav Mahler *Simfonia núm. 3 en re menor*

- Orquestra Filharmònica de Viena
Christa Ludwig · Cor de l'Òpera de Viena · Wiener Sängerknaben · Leonard Bernstein, director / Deutsche Grammophon (1974)
- Orquestra Filharmònica de Berlín
Jard van Nes · Cor Ernst Senff · Tölzer Knabenchor · Bernard Haitink, director / Philips (1990)
- Orquestra Simfònica de Londres
Norma Procter · Ambrosian Singers · Wandsworth School Boy's Choir · Jascha Horenstein, director / Unicorn (1970)
- Orquestra Simfònica de San Francisco
Michelle DeYoung · Cor infantil i Cor de la Simfònica de San Francisco · Michael Tilson Thomas, director / San Francisco Symphony Editions (2002)
- Orquestra Filharmònica de Viena
Jessye Norman · Cor de l'Òpera de Viena · Wiener Sängerknaben · Claudio Abbado, director / Deutsche Grammophon (1980)
- Orquestra Filharmònica de Londres
Ortrud Wenkel · Cor de la Filharmònica de Londres · Southend Boys' Choir · Klaus Tennstedt, director / EMI (1979)
- Orquestra de la Radiodifusió de Baviera
Marjorie Thomas · Cor de la Radiodifusió de Baviera · Tölzer Knabenchor · Rafael Kubelik, director / Audite (1967)
- Orquestra Filharmònica de Los Angeles
Mauren Forrester · Los Angeles Master Chorale · California Boys' Chorus · Zubin Mehta, director / Decca (1978)
- Orquestra Simfònica de Chicago
Helga Dernesch · Cor de la Simfònica de Chicago · Glenn Ellyn Children's Chorus · Georg Solti, director / Decca (1982)
- Orquestra Philharmonia
Hanna Schwarz · Cor Philharmonia · New London Children's Choir · Giuseppe Sinopoli, director / Deutsche Grammophon (1994)

Concerts de l'OBC per rne

Concert enregistrat per RNE que s'emetrà properament.

R. Clàssica Barcelona
F. M. 93.0

R. Clàssica Girona
F. M. 91.1

R. Clàssica Lleida
F. M. 89.2

R. Clàssica Tarragona
F. M. 91.5

radio clásica
rne

Gustav Mahler *Simfonia núm. 3 en re menor*

Alt

O Mensch, Gib Acht!
Was spricht die tiefe Mitternacht?
Ich schlief!
Aus tiefem Traum bin ich erwacht!
Die Welt ist tief
und tiefer als der Tag gedacht!
O Mensch! O Mensch!
Tief ist ihr Weh!
Lust tiefer noch als Herzeleid!
Weh spricht: Vergeh!
Doch alle Lust will Ewigkeit,
will tiefe Ewigkeit!

Aus F. Nietzsche, *Also sprach Zarathustra*

Frauen und Knabenchor, Alt

Bimm Bamm!
Es sangen drei Engel einen süßen
Gesang,
mit Freuden es selig in dem
Himmel klang,
sie jauchzten fröhlich auch dabei,
daß Petrus sei von Sünden frei.
Und als der Herr Jesus zu
Tische saß,
mit seinen zwölf Jüngern das
Abendmahl aß:
da sprach der Herr Jesus:
"Was stehst du denn hier?
Wenn ich dich anseh',
so weinest du mir!"
Und sollt' ich nicht weinen, du
gütiger Gott,
(Du sollst ja nicht weinen)
ich hab' übertreten die zehn Gebot.
Ich gehe und weine ja bitterlich.
(Du sollst ja nicht weinen)
Ach komm' und erbarme dich!
Hast du denn übertreten die
zehn Gebot,
so fall' auf die Knie und bete zu Gott!
Liebe nur Gott in aller Zeit!
So wirst du erlangen die himmlische
Freud'!
Die Himmlische Freud' ist eine
selige Stadt,
die himmlische Freud' die kein
Ende mehr hat!
Die himmlische Freude war
Petro bereit't,
durch Jesum un dallen zur
Seligkeit!

Aus *Des Knaben Wunderhorn*

Contralt

Escolta, home!
Què diu la mitja nit profunda?
Dormia!
M'he deixondit ja d'aquest somni!
El món és profund
i més profund pensat que el dia!
Home! Home!
El seu dolor és pregon!
Més ho és el goig, però, que el mal.
El mal diu: Mor!
Més tot goig cerca eternitat,
fonda, profunda eternitat!

Cor femení i cor infantil, Contralt

Bimm, Bamm!
Cantaven tres àngels una dolça
cançó,
joiosa, beata, al cel ressonava.
Criden de goig,
també perquè
és Pere lliure de pecat.
I quan segué el Senyor Jesús a taula
i va menjar el sopar
amb els dotze apòstols
digué el Senyor Jesús:
"Què fas, doncs, tu aquí?
Tan bon punt et miro,
tu plores per mi!"
-com no ploraria
(Tu, Déu bondadós,
Tu no has de plorar)
si he transgredit
els deu manaments?
Me'n vaig i ploro amargament!
(Tu no has de plorar)
Oh, compadeix-te de mi!
si tu has violat els deu manaments,
cau de genolls
i prega al teu Déu!
Estima Déu en tot moment,
així obtindràs l'eterna joia!
La joia eternal
és una santa ciutat, la joia eternal
que no té cap final,
la joia eternal
fou preparada a Pere
i a tots per Jesús
com a benaurança!

Pablo González director

L'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya té el plaer de comptar amb el Mestre Pablo González com a director titular a partir de la temporada 2010-2011.

A més a més dels seus compromisos a Barcelona, altres actuacions destacades en la present temporada inclouen concerts amb la Royal Liverpool Philharmonic, l'Orquestra Tonkünstler, Nationaltheater Orchester Mannheim, Orquesta Nacional de España i Deutsche Radio Philharmonie Saarbrücken-Kaiserslautern, orquestra amb la qual col·labora habitualment i amb qui fa poc ha enregistrat un disc per a la discogràfica Hänssler Classics dedicat a les obres de Schumann. Altres plans futurs inclouen concerts amb l'Orquestra de Cambra de Stuttgart, l'Orquestra de la Svizzeria Italiana i l'Orquestra Filharmònica de Liège.

En recents temporades ha dirigit la Simfònica de Londres, l'Orquestra Nacional du Capitole de Toulouse, la Simfònica de Varsovia, l'Orquestra de Cambra de Lausanne, la Danish Radio Sinfonietta, la City of London Sinfonia, la Simfònica de Basilea, la Filharmònica d'Estrasburg i la Winterthur Musikkolegium.

En el terreny operístic Pablo González ha dirigit recentment *Carmen* a Sant Sebastià i *Don Giovanni* de Mozart a l'Opera d'Oviedo amb gran èxit de crítica i públic. Futurs plans inclouen *Daphne* en versió concert al Gran Teatre del Liceu amb l'OBC i *Jenufa* a Gran Canaria.

Entre els solistes amb els quals ha treballat podem citar Anne-Sophie Mutter, Maxim Vengerov, Truls Mork, Renaud Capuçon, Viviane Hagner, Asier Polo i Alban Gerhardt.

Nascut el 1975 a Oviedo, González va estudiar a la Guildhall School of Music and Drama de Londres. L'any 2000 va guanyar el premi Donatella Flick i a partir d'aquell moment va anar consolidant la seva carrera. Ha estat director associat de la Simfònica de Londres i de la Simfònica de Bournemouth i principal director convidat de l'Orquestra Ciutat de Granada. L'any 2006, va guanyar el Premi Internacional de Direcció de Cadaqués.

Catalunya Música amb l'OBC

Cat **M**úsica

Sigueix el concert en directe per Catalunya Música, els diumenges a les 11 h.
En diferit pel canal d'internet catclassica.cat, els dimarts a les 21 h.

O bé recupera l'àudio a qualsevol hora a catmusica.cat.

Pots preparar l'audició escoltant el programa Guia d'orquestra, els dijous a les 23 h.
i els diumenges a les 9 h., o sempre que vulguis a catmusica.cat.

Christianne Stotijn mezzosoprano

Stotijn va rebre el diploma de solista de violí l'any 2000, abans de continuar els seus estudis vocals a Metz, Londres i Amsterdam. Ha guanyat nombrosos premis: l'ECHO Rising Stars 2005/2006, el Borletti Buitoni Award 2005, el Dutch Music Prize 2008 i ha estat una Artista de la Nova Generació BBC fins l'any 2007. Alguns dels seus professors de veu han estat Udo Reinemann, Jard van Nes, Noelle Barker i Dame Janet Baker. Ha cantat en recitals i concerts a sales de concert com ara el Concertgebouw d' Amsterdam, el Wigmore Hall de Londres, el Konzerthaus i el Musikverein de Viena, el Carnegie Hall de Nova York, el Teatre dels Champs Elysées i el del Châtelet de París, el Mozarteum de Salzburg, el BOZAR de Brussel·les i el Kennedy Center de Washington. Durant molts anys ha col·laborat estretament amb els pianistes Joseph Breinl i Julius Drake, amb els quals ha enregistrat diversos CD per a Onyx Records. Va debutar a la Filharmònica de Berlín cantant *Das Buch der Hängenden Gärten* de Schönberg amb la pianista Mitsuko Uchida.

També ha treballat amb directors com Abbado, Jurowski, Masur, Jacobs, Fischer, Gatti, Dudamel, Yannick Nezet-Seguin, Sir A. Davis, Minkowski, Dutoit i Nelsons, i, de manera més extensa, amb Bernard Haitink, una de les influències més importants a la seva carrera. Després de l'èxit obtingut als *Ruckert Lieder* de Mahler amb l'Orquestra Nacional de França i la del Concertgebouw dirigida per Haitink, va participar als Proms de la BBC, al Festival de Lucerna, i amb l'Orquestra Simfònica de Chicago. També ha cantat la *Passió segons sant Mateu* amb la Simfonia de Boston i *Das Lied von der Erde* amb la Simfònica de Londres. En l'àmbit operístic, ha interpretat *La Dama de piques* (Pauline) a l'Òpera de París, *Poppea* (Ottavia) a l'Òpera dels Països Baixos, al Teatre Campoamor d'Oviedo i al Teatre Arriaga de Bilbao, *Giulio Cesare* (Cornèlia) a la Monnaie de Brussel·les, i *Tamerlano* a la Royal Opera House i al Covent Garden, amb els directors Graham Vick, Emilio Sagi i Pierre Audi, entre d'altres.

De la seva discografia, en exclusiva per a Onyx Classics, cal ressaltar les cançons de Schubert, Berg, Wolf i Mahler, i el CD *Tchaikovsky Romances*, acompanyada per Julius Drake, pel qual va guanyar el BBC Music Magazine Vocal Award 2010. Amb la discogràfica MDG va registrar *Die Weise von Liebe und Tod des Cornets Christoph Rilke* de Frank Martin, pel qual va rebre el premi ECHO Klassik Award 2008.

Christianne Stotijn col·labora amb l'OBC per primera vegada en aquest concert.

Cor Madrigal

Fundat per Manuel Cabero el 1951, enguany celebra el seu 60è aniversari. La seva activitat es centra en el repertori contemporani i en la divulgació dels autors catalans, sense oblidar el Barroc i el Classicisme. Ha estat dirigit, per Celibidache, Cambreling, Mc Creesh, Decker, Foster, King, Mas, Mena, Pablo Pérez, Pinnock, Pons, Oué, Ros Marbà, Rostropovitx i Scimone. Sota el lideratge de Manuel Cabero va cantar en l'estrena mundial de l'*Atlàntida* de Falla, en la primera audició a Espanya de la *Missa Solemnis* de Mozart. Recentment ha participat en diverses òperes al Liceu i ha col·laborat amb l'artista Perejaume i amb la Companyia IT Dansa. Entre els seus enregistraments cal destacar la música coral de Joaquim Homs per a la Fundació Autor. El Cor ha fet gires per Euzkadí i Andalusia amb l'Orquestra Barroca de Sevilla, amb la Simfònica de Galícia a La Coruña i Lisboa i amb l'Solisti Veneti, i actuacions als Festivals de Música Antiga de Barcelona i Aranjuez, a Ibercamera i a l'Auditorio Nacional de Madrid i compta amb la col·laboració de l'Institut Català d'Indústries Culturals.

Mireia Barrera, la seva directora des del 1993, ha estat titular del Coro Nacional de España, de la Capella de Música de Santa Maria del Mar, i del Cor de l'Orquestra Ciutat de Granada, a més de professora de direcció coral a l'ESMUC.

Amb la col·laboració de

El Cor va col·laborar amb l'OBC per darrera vegada el maig de 2008.

Cor Vivaldi – Petits Cantors de Catalunya

Creat el 1989 a l'Escola IPSI de Barcelona pel pianista i director, Òscar Boada, és l'aposta de tot un centre d'ensenyament general per a la bona música a l'escola, un producte singular al panorama català i fins i tot espanyol: a tot el país no hi ha un altre cor de les seves característiques amb un full de serveis tan brillant. Al llarg de més de vint anys, ha enregistrat més de 15 CD, ha aconseguit els premis més importants del panorama coral internacional, i ha actuat a les sales més emblemàtiques (L'Auditori, Palau de la Música, Auditorio Nacional, Teatro Liceo de Salamanca, Auditorio Príncipe de Astúrias, Wiener Konzert Haus, Victoria Hall de Ginebra, etc). Pioner en la interpretació d'òperes infantils, col·labora habitualment amb el Gran Teatre del Liceu i ha enregistrat les bandes sonores de pel·lícules d'Almodòvar, Balagueró i Llompart i, des del 2004, comissiona compositors per tal d'incrementar el repertori per a veus blanques. Ha fet gires arreu d'Europa, Argentina i els EUA i, des del 2001, té un cicle propi de concerts, amb seu a L'Auditori de Barcelona, on presenta tota classe de repertoris amb concerts dinàmics, oberts a tota classe de públics.

El Cor va col·laborar per darrera vegada amb l'OBC el febrer de 2010.

PROPERES CONCERTS A L'AUDITORI

+ informació a www.auditori.cat

L'AUDITORI:SIMFÒNICA

Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya

JUNY

dimecres 29 21h
dijous 30 21h

Sala 1 Pau Casals

Preus de 15 a 32€

Rèquiem de Mozart amb cors participatius

MOZART Rèquiem KV 626

L'AUDITORI:CAMBRA

Piano a L'auditori

JULIOL

dijous 7 20.30h

Sala 2 Oriol Martorell

Preu 15€

Nexus Piano Duo

Obres de **MOMPOU, BRAHMS, XOSTAKÒVITX, RAVEL, MONTSLVATGE** i **MILHAUD**

Mireia Fornells Rosselló i **Joan Miquel Hernández Sagrera** piano

L'AUDITORI:JOVE

JONC - Jove Orquestra Nacional de Catalunya

JULIOL

diumenge 3 21h

Sala 2 Oriol Martorell

Preu 6€

JONC Alevins - Estiu

Obres de **MOZART, SAINT SAËNS** i **HAYDN**

Manel Valdivieso director

MUSEU DE LA MÚSICA

EXPOSICIÓ. FINS AL 19/12/2011

ELS INSTRUMENTS
BASCHET

SCULTURES

SONORES

Promoció per als ABONATS DE L'OBC:

Visita guiada gratuïta a l'exposició

Diumenge 19 de juny, a les 11h

Reserves al tel: 902 228 238 (de 12h a 20h de dilluns a divendres). Places limitades

Horari del Museu de la Música: de 10 a 18 h. Diumenges de 10 a 20 h. Dimarts tancat.

L'AUDITORI:MUSEU